HOP

Contrar unui mie,
cotrobăind încrezător
aştept.
Vorbeam cu tine,
şi cu genele
pe nori

acum m-am dus departe

&

Andaluz,
chiar nu mai eşti confuz.
Ai dărâma orice
stă sub un fir
de iarbă.
Abia de te opresti,

iar naşti?!

4

Omuleţului de ceară
îi cresc două uşi.
Cortegiul nupţial
se înflăcărează,
dar când te chem
pe-adevăratul nume

te împiedici în somn?

&

Roi,
apa de levănţică-n foi:
am încheiat o mâneca
peste un crac
şi am dat
întâmplător

peste-un gonac

5

Lumina, desigur.
Apare o dată pe an
şi pas de mai
scapă de
ea.
Tragem nădejde.

cam mult!

&

Avoca*to*:
da, da,
da-ndarătelea,
că merge uneori
ş-un pistol acolo.
Acum se cheamă

unul *prin*-altul

6

Omm
trece şi prin
acest tunel întunecos?
Cuprinde-mă, în-
chide-mă doar pentru
un metru: acum eşti voios

sau amuzant

&

Constatare
de pe drum,
Ocolişuri printre
gene,
Te-aplecai înspre
o cruce.

ăla-i îmbrăcat...

7

E un soare din
nou
şi doi plamâni
de fier –
ca şi zeiţa.
Te chem de prea

de departe

&

Cat (salina),
iar tu te joci
de-a maşina.
Te ţin strâns,
în braţe,
să te scap de oaţe,

toamna

8

Ocheade lungi,
pe străzi;
articulări şi pantaloni
cu dungi:
omoară-mă pân-la
cafenea!

poftiţi bonul dvs

&

Alaltăieri
te credeam, mai ieri
te adoram.
Cu siguranţă, mâine
te voi aştepta
din nou,

la metrou

9

Azi o cheamă:
EL.
Mâine ne vom schimba.
Şi noi!
Ţi-am pus chenar
şi tu te plângi

de ploaie

&

Brânză de burduf,
acum alerg
cu mult năduf.
Seara-ţi sting lumina
ca să te-ntrebi
de stele mititele.

arcaşul e senin

10

Acatistul e bun,
spovedania-i reuşită,
mai ai un strop
pâna la Trup.
Acuma, ia-l!,
la întrebări,

pe romanticul nesăturat

&

Acalmie e acum, deci
nu poţi dona sânge.
Sub o salcie, îţi fac un semn
cu călcâiul bun,
apoi îmi ridic
sărut mâna.

mi-am făcut o buclă, vezi?

11

Te doare unde auzi,
te plângi...
Pune un deget
unde sâsâie
şi mototoleşte-o odată!
Nu vezi că stă de pomană?

arcurile-s încă bune

&

Brânduşele de munte
sunt cele mai
aşteptate.
Iată şi cortina.
S-a tras?
Desigur, până şi-n decembrie.

una bucată cârlionţ (la ureche)

12

Dicţionar de nume
proprii:
I,O,A,N şi A?
Aşa-i mai bine.
Te cred, de-aia
mă tund

pe zi ce trece

&

Cheltuim mai mult decât
respirăm.
Din nou?!
Nu, iarăşi mă voi
naşte dintr-un ciot;
e cam gri.

Eu mă duc la masă, deşi...

13

Ocheanul –
a mai fost pe la noi.
Hai să i-o luăm
înainte.
O, cât de uşor a fost
să-nchid o uşă.

mai ai curaj să te ridici?

&

Hai să-ţi spun:
un nu ştiu cum
mă urmăreşte de
două zile.
Mâine o vrabie va traversa –
linia ferată,

şi unul dintre ei se relaxa...

14

Alt nume nu pot
să îţi mai dau. Altă
floare
decât tine
ar fi eclipsată total:
sub robinet.

aici nu mai muşamalizez (nimic)

&

Atrage-mă spre verde,
priveşte-mă
în soare.
Cunoaşte-mă şi
cerne-mă
atâta timp cât focul arde.

agrafe, clipsuri şi ace (de siguranţă)

15

N-ai numărat corect
şi anii vor trece.
Nu m-ai ţinut
secret,
şi fântânile
vruseră să sece.

m-ai auzit, ma-ma(?)

&

Cu un pic de somn,
cu stalactite-n
păr,
nu mai vrei să pari
un clovn.
Te-mbraci

singur (atunci când sari)

16

Eu nu te mai
uit la tine,
când fereastra e
deschisă.
Tu nu te mai gândeşti la
clipe,

fiindcă una dintre ele e-nchisă

&

Recunosc în mine un tu
şi-un el/ea,
ci nu mai aştept să-mi vin
în piept.
Artele-s pe mosor întinse
pe zile,

pentru Unu uşor (deştept)

17

Comunicăm, cum
să nu?!
Atenţie sporită
la cum se poartă
din ureche prin ureche:
un fir de tradiţie.

îţi luai boccea(-ua şi plecai)

&

Ocupi atâta loc
cât îţi închipui că
respiri.
Uitai de-un timp
al nimănui, prin unghere
căutând

un pas uşor (mai uşor!)

18

Controlor de fructe,
ocoleşte-ţi mintea
şi adu-ţi aminte
de esenţa ta
primă.
Un pic de istorie tot curge,

şi dacă nu, nu (asta-i bună)

&

Te sun eu, te sun!
Am voie?
Într-o cochilie
te-am ascuns,
sau te-am pierdut.
Punctele se-ngraşă

de revelion (într-un dans)

19

Sunetele nu-mi fac
probleme,
nici vocile –
sincer.
Cu cât sapi mai la
suprafaţă

te-adânceşti în lemne(-le mici)

&

Aştepţi să inspiri:
se vede treaba.
A zis că, dacă transpiri,
munceşte tot corpul.
Auzi!-mă.
Nu pot,

fac un accident (şi mă duc puţin)

20

Când sus, când jos.
Tremur de lapte,
ţintesc la grâu,
alerg tip-neuron.
Să gândim frumos:
„Siberii rămân după fapte”.

după puţin mă-ntorc un râu

&

Unde-mi sunt motivele
să mă-ntristez?
Aşteaptă-ntre lalele...
Când plouă,
îmi vine să navighez.
Nu pot să nu mă uit la amândouă,

pe cale, sarmale

21

Orto-dentiţie,
spate drept,
două mâini drepte la dreapta
(două mâini stângi, la stânga),
un drum drept
şi un hornar în piept.

Cân' te mai în-drepţi?

&

Sec de alb
într-un atac de fabulă.
Carte peste carte,
sau dosare (la preferinţă):
accelerez?
Trebuie.

Cum aş putea să nu te ţin (minte)?

22

Ai schimbat muzica
din nou,
m-am împiedicat la prima
notă-treaptă-lumină:
atât de ne-puternic a fost
suflul.

două jocuri cu nisip: sus-jos-sus-jos

&

hărţile-s OK,
nu-mi fac griji
cu trecerea graniţelor,
decât dacă este cea a pielii.
Adio pori, bun-venit
corpului etanş

sau închiderii porţilor, porţilor

23

Arta ta e mai complicată.
Cu puţin pentru
mult.
Te credeam o pasăre
ce cânţi un centru
cult.

una-i albă, cealaltă e şi mai şi

&

Ocheade peste case,
planuri prin blocuri,
clătite prin parcuri,
râsete prin poduri,
exclamaţii pe la colţuri.
Să mori de râs,

să-nvii de plâns(-ete)

24

Cotrobăiţi prin ecrane,
după o scamă
cu semnificaţie.
Trenul a pornit
deja, ducându-te
în portul lor, al ştirilor.

După perdele, altercaţie (adormit)

&

În Valea Doftanei
ai fost un vis,
pe nasul Sultanei
ai fost un neg trimis.
Când te-nchegi la suflet,
îţi găseşti ţelul promis

de sus în jos (sau invers...?)

25

Un zero şi un unu,
de-atâta ai nevoie
pentru a-ncepe
un vers socotit ca ploaie.
Un zero după unu,
daca nu te mai întorci

cu cută-ntre-sprâncene

&

Accentu-i pe ureche,
acum
gluma-i despre tine
şi grădini
toalete şi fântâni,
până cealaltă-i va fi pereche

pe un drum chicotit, cu struguri

26

Ţi-ai pus sechestru
pe imaginaţie.
Nu-i bai,
atunci când vrei,
tot te mai poţi urca în tei,
ai adormit

un păianjen în manifestaţie

&

Te-ai sculat de pe patul tău?
Umblă!
Ai renunţat la apa din pahar,
pentru reţeta de nectar?
Cântă!
Cine să te ţină-n frâu?

un coleg de vis, la un parter deschis

27

Cu trasul la ţintă
nu se-ncurcă,
doar cu amintirile
îi vine să glumească,
şi până să se dumirească
mâinile dădură

şi niţel de furcă. Când ascultă

&

Elevat pe orizontală,
trebuie să te structurezi
atunci când treci
de cealaltă parte a oglinzii.
Mă-nţelegi tu?
Unu şi cu zero-ul de pe suprafaţă

îţi dau o idee până să o furi

28

Artiştii-s beţi de furie
pen' că-n oraş au intrat
hopiştii.
Şi ce, oricine
poate să fie rege!
Şi dacă nu, în vis

hop, hop, hop

&

Iată pisica!
S-a întors pe coadă,
acolo unde s-au adunat
toţi pentru lapte.
Trăgând cu ochiul
la zapadă

şi la un şah în loc de fapte

29

Contează cine marchează,
când în gând veghează?
Se duc, se scurg
pene, frunze, scame
dintr-un pulover vechi.
Când mă-nchei la ochi,

să mă mai chemi n-aştept

&

cu claxon-clasor,
mă curăţ
de cifre, numere şi
litere încrucişate,
de cuvinte nesătule,
de silabe fermentate.

Ş-apoi, din vârful unei măsele, te sun

30

Adagio cu cămilă,
în pahare
pline ochi,
pierdute-ntr-o cămaşă,
la inelare cu tartină,
şi un butoi cu ceaţă

din aceea bună. Uite o faţă!

&

Chit pentru geam,
pentru cine n-are încă
ultimul tip
de termopan, ca să nu mă mai
auzi?
Tu când mai treci

prin mine, prin sine?

31

M-am depăşit
pe muchie de hârtie,
am devenit
străveziu de-atâta întors
pe loc, din loc în loc.
Hop,

la gaică şi la cremşnit

&

Atacă-mă în sunete,
vino-mi prin eter.
Cheamă-te
de cât de mai departe,
ca atunci când vei sosi
într-unul din două porturi,

când mă sorbi, să nu te-ncurci

32

Articolul treisprezece
era cel mai interesant,
însă de când ai apărut
pe meridianul răspântiilor,
a devenit extrem de dificil
să-mi păstrez ţinuta

dreaptă. Masca bună, masca

&

Uitând prelung de tine,
numărând la consecinţe,
te arzi prin ghinde,
te scalzi prin romburi,
te pierzi prin firide,
te găseşti prin alcovuri.

Lunile sunt sparte. Sau nu.

33

„Pisica cu şapte capete”–
iar m-a pus
să stau în coadă.
Ce-i de făcut?
Întoarce-te la alergat,
pe un vânt mut,

te adresezi unui magnat

&

Aprinde-mă şi
stinge-mă, chiar dacă
nu mă cunoşti.
Soarbe-mă şi
răcoreşte-mă, chiar când
nu îmi cunoşti soarele,

nici surorile

34

Continuu scărpinat
de saltea,
tot mugeşte la
perdea.
Un toc s-a îndreptat
pe hârtie, desigur.

s-a pitit într-un strugur

&

Stropeşte-mi
trotuarul cu, cu
Vin. Te-aştept încă
să-mi gândeşti cu
vântul
de-altă dat,

cuprinzător şi delicat

Întoarce-te puţin.
Nu pot,
sunt important.
Deci cu fiecare pauză,
mi-aş mai pune-un lanţ.
Uite, e o bilă: perfectă, rotundă!

dar nu-i o primă cauză

&

Do, do, doamna mea
este plină de nea,
fiindcă a uitat bobul
de mazăre sub saltea.
Deşi cântă, nu stă;
deşi sărută, nu doarme

adio arme

36

Alambic,
mă trag lângă tine
şi te furnic,
precum un fus
te întorc pe toate părţile
până ieşi. Cărţile aşteaptă

ca întâiaş dată

&

Sus în deal e-o cruce,
jos în vale e-o răscruce.
Semnele mi le-am deschis
tot în fugă de dichis.
Motoraşul încă toarce
pentru bibila ce zace.

Ali lui ia

37

Tot priveşti acel
receptor condescendent,
încercând un arc
şi-un măr.
Te seduci într-o buturugă,
pentru a plânge pe un cufăr

plin cu viteze (şi intensităţi)

&

Eşti mândru
de noii tăi camperşi,
ai vrea să fii slugă
noii tale dureri de măsea.
Nu mai aştepţi,
nu vrei să cânţi,

nu te mai deschizi, nu vrei să uiţi

38

Cost de trosc,
un pămătuf zace
fără rost.
Chei de dimineaţă,
m-aplec să te culeg
din faţă,

şi-apoi inspir, expir (şi eu)

&

Mă rog. Se roagă.
Iar te rogi?
Azi poţi să ai
tot patul, dacă vrei:
trecut printre rugi
de multe fructe de pădure.

te văd mai bine (caii)

39

Doamnele au fost primele,
deşi nu era nicio întrecere.
Şi o voi urma pe ea, din nou,
Iar tu mă vei încălţa.
Sfârşitul e aproape
dar nu e nimeni să se adape.

sub un cavou se-ascunde (un metrou)

&

trebuie să-mi reamintesc:
fără semne şi însemne.
Nicio traversare,
fără adaptare,
cu viteză zero
sunt deja acolo.

Şi un pic dincolo

40

Tentant:
să te opreşti,
să mai gândeşti,
să-ţi reaminteşti,
să te răzgândeşti –
să îţi revii şi să îmi scrii.

Cândva, o să(-ltam şi nu ezitam)

&

Dacă nu se uită
nu o iubeşte.
Dacă nu se culcă
nu-l înţelege.
Când te chem,
te-auzi

în văzduh-havuz

41

Uimitor,
într-o sămânţă de pepene,
au loc concursuri
de ciripituri.
Pe un bloc cu patru etaje laterale,
se ţin rosturi goale

masate agale

&

Pământeană
în trecere pe chipul meu,
uit să mă seduc mereu.
Când mă-nchid în ochi sau într-o rană,
totul meu arde
sub o ceaţă verde-

ceruleană

42

Cum mă întind, aşa mă cresc;
un fir simplu de nisip
(pentru colecţie)
e un adevărat *trip*
de naturală selecţie.
Cum mă întind, aşa mă cresc,

doar în Lună vreau să descresc

&

sec, sec-tor, umflă
pânzele, aleargă
pe profilul unui tractor
ssau auto-
mobilând o bibliotec-
aici, acolo mai târziu

te caut eu,

43

plin cu tine
la ffereastra care
dă spre pistil-
oul acela pierdut,
furat.
Cine ştie, va trage un semnal-

ul de alamă

&

uscată în cuptor-
ul minţii.
Acum ai vrea să ştii
şi cine eşti,
să vorrbeşti frumos,
manipulezi un pieptene

de os

44

os alături de os devine senin.
Pa, eu
nu te mai reţin.
Când controlul îmi cere
mâna şi o inimă,
mă duc în grădină, sub o rădăcină

şi îngân în surddină

&

uun cântec de voie,
în halat de baie,
uite,
mă reţine, cumm de mână
te ţine, din nou
blia de biliard din bovindou.

Aşa-i că ai uitat-o?

45

Sunt sigur că te vei descurca
şi singur. Fiecare sunet
e şi o floare cu miros: culoare.
Când devine însă tunet,
un (s)ac de gânduri sare
acolo. Te aştept.

Nimeni de a se îndoi nu poate

&

Auzi, îţi spun un secret.
Dincolo e mai mult loc,
se poate respira. Se poate
vorbi şi visa. Acum e noapte,
peste chipuri, peste stele,
mâine vom face un salt.

Îţi aminteşti? De sine, de ele

plus o pagină (aproape) albă în:

– **poesii de-o zi** –